

Textos per a repàs de 1r de Batx.

Les Nou Muses:

Αἱ Μοῦσαι, αἱ θεαὶ τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, εἰσιν ἑννέα· Μελοποιμένη ἐστὶ Μοῦσα τῆς τραγωδίας, καὶ Θάλεια τῆς κωμωδίας· Οὐρανία δὲ ἐπιμέλειαν ἔχει τῆς ἀστρονομίας, καὶ Καλλιόπη τῆς ποιητικῆς τέχνης. Πολυμνία δὲ τῆς ᾠδῆς προστατεύει, καὶ Τερψιχόρα τῆς χορείας. Εὐτέρπη δὲ ἐστὶ Μοῦσα τῆς μουσικῆς, καὶ Κλείω τῆς ἱστορικῆς, καὶ Ἐρατώ τῆς λυρικῆς τέχνης.

Atenes, Esparta, Tebes

Ἀθῆναι εἰσιν ἐν τῇ Ἀτικῇ, καὶ Σπάρτη ἐν τῇ Λακωνικῇ, καὶ Θῆβαι ἐν τῇ Βοιωτίᾳ. Αἱ Μοῦσαι καὶ αἱ τέχναι ἦσαν ἐν τιμῇ ἐν ταῖς Ἀθήναις, ἀλλ' οὐκ ἐν ταῖς Θήβαις. Ἡ δὲ Σπάρτη τῇ ἀνδρείᾳ καὶ τῇ πειθαρχίᾳ καὶ τῇ καρτερίᾳ ἦν μεγάλη, καὶ θαυμάζομεν τὴν Λεωνίδου τελευτὴν ἐν ταῖς Θερμοπύλαις. Αἱ δὲ Πελοπίδου καὶ Ἐπαμεινώνδου νῆκαι φέρουσιν Θήβαις δόξαν καὶ τιμὴν μεγάλην.

Descripció de l'Atenea del Partenó

Τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς ἐλέφαντος καὶ χρυσοῦ ἐστίν· ἐπὶ μέσῳ μὲν τῷ κορυθί ἐστι Σφιγγὸς εἰκῶν. τὸ δὲ ἄγαλμα ὀρθόν ἐστὶ ἐν χιτῶνι καὶ κατὰ τὸν στέρνον ἡ κεφαλὴ Μεδούσης ἐλέφαντος ἐστὶ πεποιημένη. ἐν δὲ τῇ χειρὶ δόρυ ἔχει, καὶ πρὸς τοῖς ποσὶν ἀσπίς τε κεῖται, καὶ πλησίον τοῦ δόρατος δράκων ἐστίν. ἐν δὲ τῷ βάθρῳ τοῦ ἀγάλματος εἰκάζεται Πανδώρας γένεσις.

Δώδεκα ἄνακτες θεοί

Ζεὺς μὲν, πατὴρ τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων, παντὸς τοῦ κόσμου βασιλεύει· Ποσειδῶν δὲ τῆς θαλάττης ἄρχει, καὶ Πλούτων τοῦ Ἄιδου· Ἀπόλλων δὲ, ὁ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Λητοῦς² [[sobreentès ὑίός, 'fill]], τῶν τεχνῶν καὶ τῆς ποιήσεως ἔχει ἐπιμέλειαν καὶ τὸν τῶν Μουσῶν χόρον ἄγει. Ἑρμῆς δὲ τῶν θεῶν ἄγγελος ἐστι, καὶ τοὺς ἐμπόρους καὶ τοὺς ῥήτορας καὶ τοὺς γυμναστὰς θεραπεύει. Ἄρης δὲ τοῦ πολέμου καὶ τῶν μαχῶν ἔχει ἐπιμέλειαν. Ἥφαιστος δὲ, θεὸς τοῦ πυρός, χυλός, τὸν τοῦ Διὸς κεραυνόν¹ ἐν τῇ νήσῳ Λήμνῳ κατασκευάζει μετὰ τῶν Κυκλώπων. Διόνυσος δὲ, ὁ τῆς ἀμπέλου πατὴρ¹ καὶ [sobreentès ὁ] τοῦ οἴνου εὐρετής¹, ἐν ταῖς Ἀθήναις ἦν ἐν μεγάλῃ τιμῇ.

Παρὰ δὲ ταῖς θεαῖς, Ἥρα μὲν, ἡ τοῦ Διὸς γυνή, πασῶν θεῶν βασιλεύει. Ἀθηνᾶ δὲ, τῆς πόλεως πρόμαχος, εὐρέτις τῶν τεχνῶν ἐστι, καὶ ἐν τῇ ἀκροπόλει ἔχει ἱερόν θαυμαστόν, τὸν Παρθενῶνα, καὶ ἄγαλμα, ἔργον τοῦ Φειδίου. Ἄρτεμις δὲ, τοῦ Ἀπόλλωνος ἀδελφή, τῆς θηρᾶς ἔχει ἐπιμέλειαν. Δημήτηρ δὲ, τῆς γεωργίας θεὰ ἐστίν. Ἀφροδίτη δὲ, ἔνδοξος τῷ κάλλει, σημαίνει τὴν τῆς φύσεως πολυγονίαν¹

Atributs d'alguns déus.

Οἱ πλάσται τὸν μὲν Δία ἀναπλάττουσι γενειήτην καὶ σκῆπτρον ἔχοντα, τὸν δὲ Ποσειδῶνα κυανοχαίτην, τὴν δ' Ἀθηνᾶν παρθένον καλήν, γλαυκῶπιν, αἰγίδα φέρουσαν, δόρυ ἔχουσαν, τὴν δὲ Ἥραν λευκῶλενον, βασιλικήν, ἐπὶ χρυσοῦ θρόνου, τὸν δ' Ἀπόλλωνα μειράκιον γυμνόν ἐν χλαμυδι, τοξότην.

Text: Deucalió, fill de Prometeu, i Pirra

Ζεύς δὲ πολὺν ὑετὸν ἀπ' οὐρανοῦ ἔχει καὶ κατέκλυζε τὰ πλεῖστα
μέρη τῆς Ἑλλάδος, ὥστε διέφθειρε πάντας ἀνθρώπους, ὀλίγων
χωρὶς οἱ συνέφευγον εἰς τὰ πλησίον ὑψηλὰ ὄρη. Τότε δὲ καὶ τὰ
κατὰ Θεσσαλίαν ὄρη διέστη, καὶ τὰ ἐκτὸς Ἰσθμοῦ καὶ Πελοποννήσου
συνεχύθη πάντα. Δευκαλίων δὲ ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῆς θαλάσσης
φερόμενος ἐφ' ἡμέρας ἑννέα καὶ νύκτας τὰς ἴσας τῷ Παρνασσῷ
προσίσχει, κάκεῖ οἱ ὄμβροι παύονται· Τότε δὲ ἐκβαίνει καὶ θύει
Δίί Φυξίῳ.

Adaptació d' Apol·lodor, Biblioteca 1,7,2)

Anàlisi i traducció: "El tesoro de la vinya"

Γεωργὸς τις κατέλυε τὸν βίον, καὶ ἐκέλευε τοὺς υἱοὺς
σκάπτειν τὴν ἄμπελον. Οἱ δὲ ἐνόμιζον ὅτι ἡ ἄμπελος
θησαυρὸν κρυπτὸν εἶχε καὶ ἔσκαπτον σπουδαίως τὸν
ἀγρόν. Οἱ υἱοὶ μὲν θησαυρὸν οὐχ ἠύρισκον, ἡ δ' ἄμπελος
ἔφερε αὐτοῖς καλοὺς καρπούς.
Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ὁ κάματος θησαυρὸς ἐστὶ τοῖς ἀνθρώποις.

Text: Περί Κροΐσου

Κροΐσος, ὁ τῶν Λυδῶν τύραννος, τοῖς περὶ αὐτόν· "Κῦρος," ἔφη,

"ὁ τῶν Περσῶν δεσπότης, τῇ ἐμῇ ἀρχῇ ἐπιβουλεύει· διὸ ἐπ' αὐτόν

στρατεύσομεν (στρατευσόμεθα), εἰ ὁ θεὸς συμβουλεύσει στρατεύειν." **2.** Πέμπει

δ' εἰς Δελφοὺς ἀγγέλους ὡς μαντευσομένους περὶ τῆς στρατείας. **3.** Κροΐσος μὲν

ἐπυνθάνετο· "Ἄρα καταλύσω τὴν τῶν Περσῶν ἀρχὴν, εἰ εἰς αὐτῶν τὴν χώραν

στρατεύσω (στρατεύσομαι);" **4.** Τὸ δὲ μαντεῖον ἦν· "Εἰ στρατεύσεις (στρατεύση)

ἐπὶ τοὺς Πέρσας, μεγάλην ἀρχὴν καταλύσεις. **5.** Ἐνταῦθα ὁ Κροΐσος

παρεσκευάζετο στρατεύεσθαι ἐπὶ τοὺς Πέρσας· ἤλπιζε γὰρ τὴν τοῦ Κύρου

ἀρχὴν καταλύσειν. **6.** Πότε οἱ ἄνθρωποι παύσονται τῶν διαφορῶν; Νομίζω

αὐτοὺς οὔποτε παύσεσθαι. **7.** Ἀρχὴν σοφίας νόμιζε τὸν θεοῦ φόβον.